

Full de ruta viable contra el canvi climàtic

Albert Punsola (/autor/albert-punsola-44)

Periodista

29/09/2011

La segona sessió del cicle de conferències 'Parlant de la sostenibilitat en un nou marc global'

(http://www20.gencat.cat/portal/site/dmah/menuitem.60989fe8099f1c824e9cac3bb0c0e1a0/?

vgnextoid=824981eb1a7ca210VgnVCM1000008d0c1e0aRCD&vgnnextchannel=824981eb1a7ca210VgnVCM1000008d0c1e0aRCD&vgnnextfmt=detall&contentid=a7b

ha tingut com a conferenciant convidat Enric Llebot, secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat de la Generalitat. Llebot ha parlat, d'una banda, de les incerteses que hi ha a l'hora d'emprendre les accions necessàries en aquest àmbit, degut al gran nombre de variables en joc i especialment al pes de la prospectiva. Tanmateix ha defensat el full de ruta de la Unió Europea com un mecanisme ben estructurat a través del qual s'han atribuït responsabilitats -amb xifres concretes- a diferents sectors. La clau de volta és que l'exercici d'aquestes responsabilitats pot ser al mateix temps una oportunitat per l'economia.

Després d'un breu repàs de tot el camí, que ha anat de la presa de consciència del problema fins a l'articulació dels acords internacionals i les polítiques nacionals, Enric Llebot ha dit que ara es disposa d'una xifra de referència clara: **la temperatura global no pot pujar aquest segle més de 2°C respecte a les condicions preindustrials**. Aquest és l'objectiu en relació al canvi climàtic "una realitat científica ben establerta, tot i que de vegades encara es vulgui discutir", ha indicat Llebot.

Quin esforç cal fer?

Però la claredat de l'objectiu no necessàriament aplanava el camí. En aquest sentit el secretari de Medi Ambient i la Sostenibilitat de la Generalitat ha reconegut **que la forma d'arribar a l'objectiu comporta incerteses**. Una d'aquestes incerteses surt de l'observació dels diversos escenaris de futur possibles i es podria formular amb la pregunta: quin grau d'esforç hem de fer?. Els escenaris, no ofereixen previsions exactes de cara al futur sinó franges que oscil·len entre una pujada de l'1 °C i el 3°C (més moderat) o entre l' 1,3°C i el 3,8°C (de més gravetat). Si ens hi fixem, el límit de 2°C estaria inclòs en tots dos escenaris, de manera que fent els esforços (les polítiques) per arribar a la meitat de l'escenari moderat ja s'aconseguiria l'objectiu. Per tant un esforç addicional ja no seria necessari. Tot això en el terreny de la hipòtesi, és clar.

Llebot ha explicat que una altra manera en que s'està enfocant la qüestió és posar l'accent principal en la quantitat de carboni que pot admetre l'atmosfera perquè la temperatura no pugi més dels 2°C. La quantitat de carboni que s'estableix com a límit perquè la pujada no tingui lloc és de 1.000 gigatonnes de carboni. Això ens porta a demanar-nos quantes gigatonnes hem emès? La resposta seria unes 500, per tant ens quedaria la mateixa xifra per arribar al límit del que podem emetre. El que passi dependrà lògicament del que facin els actors. Així Llebot ha dit que, **encara que tots els estats redueixen les emissions a la meitat al 2050, hi ha un 75% de probabilitat de sobrepassar els 2°C a final de segle**. "Tenim, doncs, un problema" ha assenyalat.

La conclusió és que ens cal emprendre "transformacions molt importants" que el secretari de Medi Ambient i la Sostenibilitat ha concretat en disminuir progressivament la "carbonització de la societat" i "arribar a unes taxes de mitigació del 5%", un objectiu que ha qualificat de "molt ambiciós". Per tant, amb aquest enfocament, l'esforç necessari seria gran.

Estratègia i quantificació de l'esforç

La Unió Europea disposa d'un full de ruta clar per avançar en la bona direcció, incerteses a banda. L'objectiu és que el 2020 caldrà haver reduït un 20% les emissions de gasos d'efecte hivernacle i la demanda energètica, i un 20% del consum final energètic haurà de provenir de fonts renovables. A més, en l'horitzó 2050, la Unió -tenint en compte sempre els 2°C- ha dissenyat un marc de polítiques per incidir directament en el camí de la descarbonització. "Aquesta descarbonització ha de ser sostenible i alhora tenir un impacte positiu en l'economia", segons Llebot.

Aquest marc de futur es concreta en uns càlculs sobre quina és la contribució que hauran de fer els diferents sectors. **L'esforç més gran haurà de venir del sector energètic amb una reducció de les emissions del 95%**. Llebot ha precisat que, de tota manera, "el 2040 el sector energètic europeu haurà d'haver renovat les infraestructures actuals per un factor d'obsolescència" i per tant aquesta renovació *natural* ajudarà a assolir l'objectiu. El sector residencial (els habitatges) haurà de reduir les emissions en la mateixa proporció que el sector energètic. Per la seva banda, els avions i vaixells hauran de reduir les emissions un 50%. La indústria un 40%.

El secretari de Medi Ambient i la Sostenibilitat de la Generalitat ha dit que s'hauran de fer "grans esforços" per anar endavant en aquest procés i que caldrà invertir decididament en tots aquests sectors. La part positiva és que **aquestes inversions incidiran especialment sobre els àmbits econòmics i tecnològics més avançats, que són els que fan més competitiva l'economia**. Llebot ha afirmat que, des d'aquest punt de vista, els canvis que caldrà afrontar en les properes dècades "són més una oportunitat que una amenaça". Si bé ha matisat que "s'hauran d'assumir també els costos corresponents".

Perspectiva immediata

Enric Llebot ha conclòs la seva exposició referint-se a la propera [Conferència de les parts](http://cop17-cmp7durban.com/) (http://cop17-cmp7durban.com/) que tindrà lloc a Durban d'aquí a un parell de mesos. Aquesta conferència és la trobada periòdica entre els signataris de la [Convenció Marc sobre el Canvi Climàtic](http://www.worldinbalance.net/pdf/1992-climatechange.pdf) (http://www.worldinbalance.net/pdf/1992-climatechange.pdf). Llebot ha assenyalat, com a contrast amb els esforços europeus, que "en el context econòmic actual els dos grans motors que són la Xina i l'Índia estan més pendents de mantenir el creixement amb el sistema que tenen, encara que siguin conscients que tard o d'hora hauran d'emprendre estratègies en relació al canvi climàtic". Pel que fa a la [Conferència Rio+20](http://www.uncsd2012.org/rio20/) (http://www.uncsd2012.org/rio20/) que es farà al juny del 2012 a la ciutat brasilera, Llebot ha recordat el paper efectiu de moltes organitzacions regionals en aquest tipus de cimeres, "un esquema en el què Catalunya treballa i on té molt per aportar".

Etiquetes: [Canvi Climàtic](#) (/etiquetes/canvi-climatic)

[Catalunya](#) (/etiquetes/catalunya)

Share 0

Tuit

(https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/noticia/full-de-ruta-viable-contr-el-canvi-climatic-0)

 (https://www.sostenible.cat/print/noticia/full-de-ruta-viable-contr-el-canvi-climatic-0)

Relacionats

Entrevista

Yunus Arian: "No és la fi del món si un govern nacional abandona els seus compromisos amb el clima" (/entrevista/yunus-arian-no-es-la-fi-del-mon-si-un-govern-nacional-abandona-els-seus-compromisos-amb)

Entrevista a YUNUS ARIKAN

Yunus Arian é cap de polítiques globals d'ICLEI-local governments for sustainability. Aquesta entitat, amb més de 1.500 membres ha estat veu dels governs locals i regionals a la COP25. Arian, ens recorda a l'entrevista que vivim a un món urbà i que no s'aconseguirà res sense adonar-se'n de la potència dels actors urbans, i destaca que per fi estem entenent que el finançament per l'acció climàtica ha d'arribar a les ciutats. Ha volgut també enviar un missatge clar des del món local, l'esperança que els nous plans nacionals de mitigació siguin més ambiciosos i tinguin en compte als governs locals.

Notícia

Laura Zúñiga Càceres: "L'assassinat de la meva mare va ser un femicidi polític i territorial" (/noticia/laura-zuniga-caceres-lassassinat-de-la-meva-mare-va-ser-un-femicidi-politic-i-territorial)

Laura Zúñiga Càceres assisteix a la Cimera Social del Clima

#LauraZuñiga #BertaCaceres #CumbreSo...

Berta Càceres va ser assassinada al 2016 pel seu compromís amb la defensa del territori de la comunitat [lenca](https://ca.wikipedia.org/wiki/Lenca) (<https://ca.wikipedia.org/wiki/Lenca>), a Hondures. I s'ha convertit en un símbol dels més de 1.500 activistes ambientals que han sigut assassinats en els últims 15 anys. La seva filla, Laura Zúñiga Càceres, va assistir a la Cimera Social pel Clima, el passat 11 de diciembre 2019 per explicar quina és la realitat del que està passant a Hondures i l'assassinat de la seva mare com un femicidi polític i territorial.

Butlletí

Correu electrònic *

[Subscriu](#)[Enviaments anteriors \(/newsletter/sostenible\)](/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

**Diputació
Barcelona**

<http://www.diba.cat>[Arxiu \(/arxiu\)](/arxiu)[Continguts per categoria \(/tagclouds/chunk/3\)](/tagclouds/chunk/3)[Continguts per etiqueta \(/tagclouds/chunk/1\)](/tagclouds/chunk/1)[Continguts per municipi \(/tagclouds/chunk/2\)](/tagclouds/chunk/2)[Avis legal \(http://www.diba.cat/avislegal\)](http://www.diba.cat/avislegal)[Contacte \(/formulari/contacte\)](/formulari/contacte)[RSS \(https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=\)](https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)<https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888><http://www.twitter.com/xarxasost><http://youtube.com/xarxasost>[\(rss.xml\)](#)